

Daniel Kitabı — Səksən Dördüncü Nömrə

Laodikeyaçı Adventizmin Dörd Nəslinin Üzə Çıxarılması: Bibliya Paralelliyi və Peyğəmbərlik Sınağı Arasında Bir Səyahət

Jeff Pippenger

2024-02-17

Həqiqət iki və ya üç şahidin şəhadəti ilə təsbit olunur və Hizqiyal kitabının səkkizinci fəslindəki dörd iyrəncliyin Laodikiyalı Adventizmin dörd nəslə kimi tətbiqinin bir neçə şahidi vardır. Əvvəlki məqalələrdə müəyyən edilmişdi ki, Vəhy kitabının ikinci və üçüncü fəsilərindəki yeddi kilsə yalnız həvarilərin dövründən dünyanın sonunadək müasir İsrailin tarixini təmsil etmirdi, həm də həmin yeddi kilsə Musanın dövründən Məsihin zamanınadək qədim İsrailin tarixini də təmsil edirdi.

Efes kilsəsi həm ilk xristian kilsəsini, həm də Musadan Hakimlər dövrünədək qədim İsraili təmsil edirdi. Smirna kilsəsi şagirdlərin zamanından Roma imperatoru Konstantinədək olan təqib dövrünü, həmçinin hər kəsin öz gözündə doğru olanı etdiyi Hakimlər dövrünü təmsil edirdi. Perqam kilsəsi Konstantindən 538-ci ildə papalıqadək olan güzəşt dövrünü, həm də qədim İsrailin Allahı rədd edib özünə padşah seçdiyi və ətrafında olduğu bütperəst padşahlıqlarla daim güzəştə getdiyi dövrü təmsil edirdi. İzebellə təmsil olunan dördüncü kilsə — Tiatira — 538-ci ildən 1798-ci ilədək davam edən papalıq hakimiyyəti dövrünü, həmçinin qədim İsrailin Babildə yetmişillik əsarətini təmsil edirdi.

Həmin dörd kilsə həmçinin Adventizmin dörd nəslini təmsil edir və Yezekelin dörd iyrəncliyinin bu dörd nəslə tətbiq olunmasına şahidlik edir. 1863-cü ilin üsyanı, Harunun qızıl buzov üsyanı ilə təsvir olunduğu kimi, qədim İsrailin birinci nəslinin timsalında təmsil olunmuşdu. Birinci nəsil Efes kilsəsinə verilən nəsihəti də əhatə edir; bu nəsihət Allahın xalqının ilk məhəbbətini tərk etdiyini və tövbə edərək ilk məhəbbətinə qayıtmalı olduğunu bildirir. 1863-cü ildə ilk məhəbbət — Uilyam Millerin cəvahiratları ilə təmsil olunan (təməl həqiqətlər, xüsusilə də “yeddi zaman”) — bir kənara qoyuldu və Allahın xalqına geri qayıtmaq tövsiyə olundu.

Bununla belə, sənə qarşı bir qədər iradəm var: ilk məhəbbətini tərk etməsən. Buna görə də haradan düşdüyünü xatırla, tövbə et və əvvəlki əməlləri et; yoxsa tezliklə sənənin yanına gələcəyəm və tövbə etməsən, şamdanını yerindən götürəcəyəm. Vəhy 2:4, 5.

Millerçilər Yeremyanın “məsxərəçilər məclisi” adlandırdığı dönük protestantlıqla mübarizə aparmış və görüntünün yetişməsinə səbirlə gözləmişdilər; çünki o yetişdiyi zaman yalan çıxmıyacaqdı. “Məsxərəçilər məclisi” Yerobamın saxta ibadəti üzərinə məzəmməti elan etmiş Yəhuda peyğəmbərinə yalan danışan qoca peyğəmbərlə təmsil olunurdu.

Mən sənə işlərini, zəhmətini və səbrini bilirəm; və bilirəm ki, sən pis olanlara dözə bilmirsən; özlərini həvari adlandırıb həvari olmayanları sınaqdan keçirdin və onları yalançı tapdın; Dözdün, səbr göstərdin, Mənim adım naminə zəhmət çəkdin və taqətdən düşmədin. Vəhy 2:2, 3.

Smyrna adlanan ikinci kilsə ilk məsihçi kilsəsindəki təqib dövrünü təmsil edirdi; bu dövr həqiqi şəhidlərdən, həmçinin müqəddəs olmayan motivasiyalarla təqibi öz üzərlərinə gətirən bəzi şəxslərdən ibarət idi. O, həmçinin qədim İsraildə hər kəsin öz gözündə doğru görünəni etdiyi Hakimlər dövrünü də təmsil edirdi. 1888-ci ildə başlanan üsyan nəslə, Peyğəmbərlik Ruhuna, həmin saatın seçilmiş elçilərinə və Müqəddəs Ruha qarşı bir təqib dövrünü müəyyənləşdirdi. O, Laodikeyalı Adventizmin qədim adamlarının, Kellogg, Prescott və Daniells kimi şəxslərdə göründüyü kimi, öz gözlərində doğru görünəni etməyi seçdikləri bir dövrü ortaya çıxardı.

O dövrdəki sadıq azlıq, yəhudi olduqlarını iddia edən, lakin belə olmayan bir zümrə ilə ölüm-dirim xarakterli ruhani mübarizə aparmalı idi. Rəhbərlik mövqelərinə baxmayaraq, onlar Şeytanın sinaqoqundan idilər; bunu, Bacı Uaytın bəzi şəxslərin “göydən qovulmuş mələklər tərəfindən” yönəldildiyini bildirməsi də təsdiq edir. Onlar özlərini müdrik sayırdılar, lakin ağılsız idilər. Həmin zaman dövründə müdriklər üzərinə heç bir məhkumluq qoyulmamışdı; əksinə, ölümədək sadıq qalmağa təşviq var idi. 1915-ci ildə Bacı Uaytın söylədiyi son sözlər bunlar olmuşdu: “Mən kimə iman etdiyimi bilirəm”, çünki o, ölümədək sadıq qalmışdı.

Mən sənəin əməllərini, məşəqqətini və yoxsulluğunu bilirəm, (lakin sən zənginsən) və yəhudi olduqlarını deyən, amma olmayan, əksinə Şeytanın sinaqoqu olanların küfrünü bilirəm. Çəkəcəyin əzablardan heç birindən qorxma: bax, İblis sizi sınamaq üçün bəzilərinizi zindana atacaq; və on gün məşəqqət çəkəcəksiniz: ölümədək sadıq ol, Mən də sənə həyat tacını verəcəyəm. Vəhy 2:9, 10.

Perqam kilsəsi imperator Konstantinin dövründə həqiqətlə yanlışlıq, bütpərəstliklə xristianlıq arasındakı uzlaşmanı, həmçinin padşahlar tarixi dövründə qədim İsraildə baş vermiş uzlaşmanı təmsil edirdi. O, yalnız yanlışlıq doğura bilən həqiqət və yanlışlığın qarışığını təmsil edirdi. Bu, 1919-cu il Müqəddəs Kitab konfransı ilə təmsil olunmuşdur; həmin konfransda “The Doctrine of Christ” kitabının nəşrinə səbəb olundu ki, dönük protestantlığın yalançı müjdəsini daha yaxından əks etdirən bir Adventist ismarıcı yaradılsın. Həqiqətlə bağlı böyük uzlaşmalar Adventizmin üçüncü nəslində baş verdi.

Məhz 1919-cu ildən başlayaraq həmin nəslə kilsə Kilsə Təlimatını meydana gətirən güzəşti etməyə başladı. Məhz 1919-cu ildən başlayaraq həmin nəslə kilsə həm səhiyyə, həm də din məktəblərində akkreditasiyanı zəruri edən güzəşti etməyə başladı. Məhz həmin nəslə müasir, katolik əsaslı Müqəddəs Kitab tərcümələrinə yönəliş başlandı. Məhz həmin tarixçədə rəhbərliyin açıq-aşkar anti-xristian rejimlərlə münasibətlər qurmağa hazır olması ortaya çıxdı.

Bu təcrübə, Vətəndaş Müharibəsi dövründə, Laodikeyaçı rəhbərliyin Amerika Birləşmiş Ştatlarının hökuməti ilə hüquqi münasibət qurduğu vaxt, Amerika tarixinin ən ölümcül müharibəsinə çağırılacaq kilsədəki gənc kişilər üçün daha yaxşı bir nəticə əldə etmək məqsədilə, hələ başlanğıc mərhələsində doğulmuşdu; bu hal Birinci Dünya Müharibəsinin başlanğıcında yenidən təkrar olundu; o zaman Baş Konfransın prezidenti A. G. Daniells Almaniyə hökuməti ilə təmasda olaraq, Almaniyanın gənc kişiləri hərbi xidmətə çağırmasına və məcburi surətdə orduda xidmət etdirməsinə, silah daşmasına və Şənbəyə məhəl qoymamasına öz razılığını verdi. Daniellsin bu hərəkəti, bu günədək mövcud olan Yeddinci Gün Adventist İslahat hərəkətinin müxtəlif

parçalanmış qollarını meydana gətirən bir ayrılığa səbəb oldu.

Həmin güzəşt Hitlerin nasist Almaniyası ilə davam etdi, daha sonra Sovet İttifaqını təşkil edən xalqlarla da sürdü və bu gün də Çin kimi rejimlərdə hələ də qorunub saxlanılır. Dövlət idarəçiliyi ilə münasibətində üçüncü nəslin güzəşti, qədim İsrail padşahlarının və Konstantinin güzəşti ilə əvvəlcədən tipləndirilmişdi; bu isə Perqamos kilsəsində simvolizə olunmuşdur. Həmin dövr, həmçinin, Prescottun “The Doctrine of Christ” əsərində təmsil olunan saxta sülh və təhlükəsizlik müjdəsi ilə onun kilsə idarəçiliyindəki güzəştini də təmsil edirdi.

Sənin işlərini və harada yaşadığını bilirəm: Şeytanın taxtının olduğu yerdə yaşayırsan; sən Mənim adımla möhkəm tutursan və Mənə olan imanımı inkar etməmişən, hətta aranızda, Şeytanın yaşadığı yerdə öldürülən sadıq şahidim Antipanın günlərində belə. Lakin səndən bir neçə şeyə görə şikayətim var; çünki sənin yanında Biləmin təlimini tutanlar vardır; o, Bələkə İsrail övladlarının qarşısına bürünmə daşı qoymağı, bütələrə qurban edilmiş şeyləri yeməyi və zinakarlıq etməyi öyrətdi. Vəhy 2:13, 14.

Zina, Baş Konfransın özünü, zəruri iş münasibətlərini qoruyub saxlamaq bəhanəsi ilə Nasist Almaniyası və Sovet İttifaqı kimi millətlərlə, pozğun hökumətlərlə uyğunlaşmaq işində göstərir; halbuki onlar birləşdikləri müxtəlif rejimlərin təqibinə məruz qalan həmin millətlərdəki sadıqları nəzərə almırdılar. Bütələrə qurban edilmiş yemək isə o dövrdə Laodikeya Adventizminin universitetlərində möhkəm şəkildə bərqərar olmuş, həm din, həm də sağlamlıq sahəsində mürtəd metodologiyaların qaydaları ilə idarə olunmağa razılaşmış mürtəd Protestantlığın və Katolisizmin saxta metodologiyasını təmsil edirdi.

İsa üçüncü nəslin sonunu başlanğıcla etdiyi kimi təsvir etdi; çünki O, dördüncü nəslin gəlişini 1957-ci ildə nəşr olunan Questions on Doctrine kitabının nəşri ilə işarələdi; bu kitab həqiqət ilə dönük Protestantlıq və Katolisizmin yanlış ideyaları arasında mövcud olan xilasın əsas fərqi ilə tamamilə rədd edirdi. Əlbəttə, kitabda bir neçə yanlış təlim vardır, lakin mahiyyət etibarilə o, Məsihdə qalib həyat sürməyin bir şəxsin İkinci Gəliş zamanı möcüzəvi surətdə dəyişdirilməsinə qədər qeyri-mümkün olduğunu öyrədir. Bu kitab iyirmi beş qədim kişinin günəşə səcdə etməli olduğu nəslin başlanğıcını qeyd etdi. Tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı Laodikiyalı Adventist kilsəsinin bazar gününə ibadəti qəbul etməsinə imkan verən siyasi və dini ünsürlər artıq meydana çıxmışdı.

Yezekiəlin dördüncü iyrənciliyi doqquzuncu fəsildəki sadıq azsaylıların alınları üzərinə möhür aldıkları zaman, məhv edən mələklər öz işlərinə başlamazdan az əvvəl baş verir. Görüm səkkizinci fəslin birinci ayəsində, altıncı ilin altıncı ayının beşinci günündə başlayır. Görüm, papalıq hakimiyyətinin nişanı olan günəşə səcdə edənlər üzərində hökmün icrasından bir gün əvvəl başlayır və onun adının sayı “666”dır.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi işi 11 sentyabr 2001-ci ildə İslamın üçüncü vaxının həyata keçirdiyi yer vəhşisinə qarşı hücumla başladı. Həmin hücum millətləri qəzəbləndirdi və son yağışın gəlişini nişanladı. Lakin son yağış yalnız Adventizmin təməllərinə geri yönəldiləcək olanlar tərəfindən tanınacaqdı; onlar da İslamın üç vaxının təməl həqiqət olduğunu görəcəkdilər. Həmin vaxtda Yeremiyanın “rahatlıq” adlandırdığı köhnə yollara geri yönəldilənlər (bu da son

yağışdır) ya üçüncü Vayın şeypurunu çalan gözətçilərə çevriləcəkdilər, ya da şeypurun səsinə qulaq asmaqdan imtina edənlər olacaq, beləliklə də köhnə yollarda yeriməkdən imtina etmiş olacaqdılar.

Daha sonra onlar atalarının 1863-cü il üsyanının günahı ilə sınaqdan keçirildilər. Məhz həmin vaxt Məsihin salehliyi haqqında bir xəbər gəldi ki, bu da “həqiqətdə imanla bəraət qazanmaq”dır. Bu, Jones və Waggonerin Laodikiya xəbəri idi və bu, “dörd külək”dən gələn, üçüncü vayın İslamının rəmzi olan (azad olmağa can atan “qəzəbli at”) Yezekelin ölü quru sümüklərə ünvanlanan xəbəri idi. Sonra o sadıq azlıq atalarının 1888-ci il üsyanının günahı ilə sınaqdan keçirildi; Vəhy on səkkizinci fəslin qüdrətli mələyi Nyu-York şəhərinin böyük binaları yerlə-yeksan edilərkən endi və Vəhy, on səkkizinci fəsil, birdən üç qədər olan ayələr yerinə yetdi.

Sonra onlar axırıncı yağışın xəbəri ilə eyniləşdirilmə vasitəsilə sınaqdan keçirildilər. Axırıncı yağış keçmiş dövrlərdə olduğu kimi Allahın qüdrətinin təzahürü idimi, yoxsa Allahın qüdrətinin təzahürləri yalnız keçmişdəmi qalmışdı? Sonra sadıq azlıq 1919-cu ildə öz atalarının üsyanının üsyanı ilə sınaqdan keçirildi. Sadıq azlığın həmin üç sınaqdan necə keçməsi, onların alınlarında Allahın möhürünü alıb-almayacaqlarını, yaxud özlərini Laodikeyalı Adventizmin iyirmi beş ağsaqqalı ilə birlikdə günəşə səcdə edərkən tapacaqlarını müəyyən edir.

Laodiseya Adventizminin dörd nəslinin bütün üsyanları 11 sentyabr 2001-ci ildə öz qarşılığını tapır. Yeşayanın “şərq küləyi günü” kimi müəyyən etdiyi həmin tarix yüz qırx dörd minin möhürlənmə vaxtının başlanğıcını qeyd edir və möhürlənmə vaxtı bir zaman dövrüdür. Dövrün sonu onun başlanğıcı ilə təsvir edilmişdir, çünki İsa hər zaman bir şeyin sonunu bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir. Möhürlənmə prosesinin son hərəkətlərində, dövrün əvvəlində təmsil olunmuş sınaqlar bir daha təkrar edilir.

11 sentyabr 2001-ci ildə Hizqiyalın dörd iyrəncliyi ilə və Vəhy kitabının ikinci və üçüncü fəsilərindəki ilk dörd kilsə ilə təmsil olunan Laodikiya Adventizminin üsyançıları tərəfindən uğursuzluqla keçilən sınaqlar gəlib çatdı; bu, Yeddinci Gün Adventisti olduqlarını iddia edənlər üçün ya vəhşinin nişanına, ya da Allahın möhürünə aparan bir sınaq prosesinin başlanğıcını işarələdi.

Laodikeya Adventizminin rəhbərliyi öz aldatmalarının kəndirləri ilə tələyə düşmüşdür və əvvəlki islahatçı hərəkətlərlə, o cümlədən Adventizmi mövcudluğa gətirmiş islahat hərəkəti ilə təmsil olunan Allahın qüdrətinin təzahürünün təkrarını “tanıması” onlar üçün, demək olar ki, qeyri-mümkündür. Qədim adamlar Millerin cəvahiratları ilə təmsil olunan təlimləri saxta sikkələr və cəvahiratlarla ört-basdır edərək səpələdilər. Kral Ceyms Müqəddəs Kitabının sandığı arxaik dil dövrlərinə aid edilərək kənara qoyulmuş və günah adamının terminologiyası ilə ifadə olunan müasir dilli Müqəddəs Kitablara əvəz edilmişdir.

Əgər qədim adamlar arasında hər hansı biri son yağış xəbərinin sülh və əmin-amanlıq xəbəri olmadığını ehtimal etməyə razı olsaydı, onda keçmiş müqəddəs tarixlərdə Allahın qüdrətinin təzahürlərinin məhz yüz qırx dörd minin möhürlənməsini müəyyən şəkildə tanıdan şeylər olduğunu dərk etmələri, demək olar ki, qeyri-mümkün olardı. Onların dərk etməsi üçün bundan da çətin olan budur ki, yüz qırx dörd minin möhürlənməsini ən birbaşa şəkildə tanıdan müqəddəs

tarixlər, Mələki kitabının üçüncü fəslini yerinə yetirən müqəddəs tarixlərdir; çünki Mələki kitabının üçüncü fəslə təsbit edir ki, Əhdin Elçisinin qəfil gəlişi üçün yolu hazırlayan bir elçi həmişə vardır. Həmin elçi, öz tarixində onun xidməti vasitəsilə gəlmədikcə yağış olmayacağını cəsarətlə bəyan edən İlyas peyğəmbər ilə təmsil olunmuşdu.

Yezekelin yetmiş ağsaqqalı Rəbbin məbədi olduqları barədə iddialarının əsassız olduğunu və əslində, necə ki üzüm bağı həmin bağa layiq meyvələr verənlərə verildi, eləcə də kənardan keçilib gedilən bir xalqın iddiasını təmsil etdiyini qəbul etməyi gülünc saydılar. Üçüncü Vayın xəbəri, yolu hazırlayan elçi, üzüm bağı nəğməsi — hamısı onların etibar bağladıkları adət-ənənələrə və qaydalara qarşı şahidlik edir və son yağışı tanımaq qarşısında demək olar ki, aşılmaz bir maneə təşkil edir.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsinin yekunu, üçüncü Vayda İslamın rolunu “tanıdıklarını” iddia etmiş olanlar üçün eyni sınaqları aşkara çıxarır. Millerçilərin hərəkətini başlanan “biliyin artması” 1798-ci ildə “yeddi zaman”ın sonunda başladı. Yüz qırx dörd min nəfərin hərəkətini başlanan “biliyin artması” isə 1989-cu ildə simvolik “yeddi zaman”ın (yüz iyirmi altı ilin) sonunda başladı. Getdikcə dərinləşən mürtədliklə səciyyələnən həmin yüz iyirmi altı il ərzində Laodikeyalı Adventizm özünün dördüncü və son nəslinə çatmışdır.

Bir millət və ya xalq üçün sınaq müddətinin kasasının dolduğu vaxt üçüncü və dördüncü nəsil, və həmin vaxt indi yetişmişdir. Hiddekel çayı ilə təmsil olunan Daniel kitabındakı “biliyin artması” həm də sınaq müddəti bağlanmazdan az əvvəl İsa Məsihin Vəhyinin möhürləri açıldıqda artan biliyə işarə edir.

Daniel kitabının son üç fəslini növbəti məqalədə nəzərdən keçirəcəyik.

“Böyük çaşqınlıq və qarışıqlığın olacağı günlər sürətlə yaxınlaşır. Şeytan, mələk libaslarına bürünərək, mümkünə, lap seçilmişləri belə aldadacaq. Tanrılar çox, ağalar çox olacaq. Hər cür təlim küləyi əsəcək. ‘Yalandan elm adlandırılan’a ən yüksək ehtiram göstərmiş olanlar o zaman rəhbərlər olmayacaqlar. Zəkaya, dühalığa və ya istedadla güvənmiş olanlar o zaman sıraların önündə dayanmayacaqlar. Onlar işıqla ayaqlaşmadılar. Özlərini sədaqətsiz göstərmiş olanlara o zaman sürü əmanət edilməyəcək. Son təntənəli işdə az sayda böyük adam iştirak edəcək. Onlar özlərinə yetərli, Allahdan müstəqildirlər və O, onlardan istifadə edə bilməz. Rəbbin sarsıntı və sınaq vaxtında görünəcək sadıq qulları vardır. İndi gizlədilmiş qiymətli adamlar vardır ki, Baala diz çökməmişlər. Sizin üzərinizə cəmlənmiş parıltı ilə saçan işığa onlar malik olmayıblar. Lakin ola bilər ki, kobud və cəlbədici olmayan zahiri görünüş altında həqiqi məsihçi xarakterinin saf parlaqlığı üzə çıxsın. Gündüz biz göyə baxırıq, lakin ulduzları görmürük. Onlar oradadır, göy qübbəsində sabitdirlər, lakin göz onları ayırd edə bilmir. Gecə isə onların həqiqi parıltısını seyr edirik.” Testimonies, 5-ci cild, 80, 81.